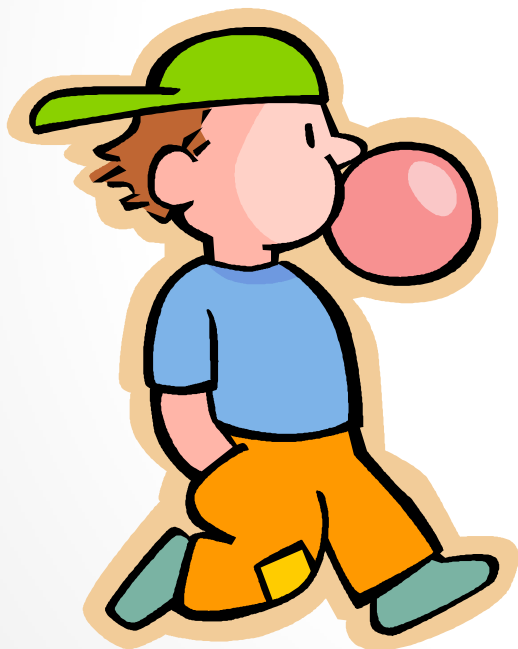

O Budulínkovi

trochu jinak.

- V malé chaloupce blízko lesa žili dědeček a babička.
- Na prázdniny k nim přijel jejich vnouček Budulínek.
- Budulínek byl klouček neposedá a kam mohl, tam vlezl. Nejraději však lezl babičce do komůrky, kde byly ty největší dobroty.

- Jednou se dědeček s babičkou chystali do lesa na maliny.
- Budulínkovi nebylo dobře a tak zůstal v chaloupce sám. Babička mu uvařila lipový čaj a dědeček mu ovázal krk, aby se mu lépe stonalo.

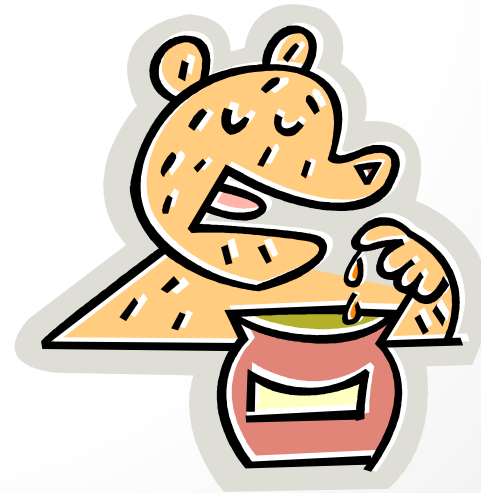
- Když babička s dědečkem odešli, vzpomněl si Budulínek, že mají ve spížce výborný, lesní med do čaje.
- Hned šel do komůrky a otevřel tu největší sklenku medu.
- Jenže vůni medu ucítila na míle daleko i medvědice Máša. Vzala svá tři medvíďata a hned se vypravili za tou krásnou vůní.

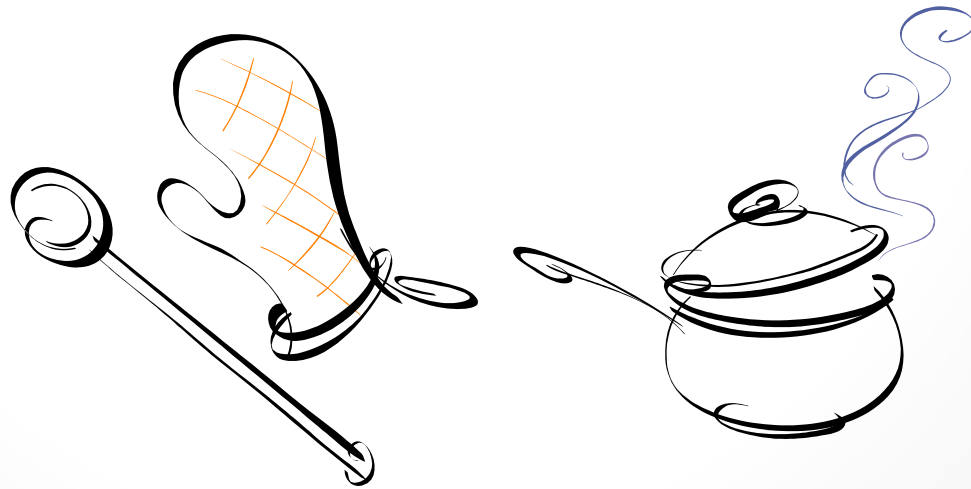
- Přiběhla k chaloupce i s medvíďaty a hned prosila Budulínka.
- „Budulínku, med nám dej, nebo babču zavolej. Zaženeme hlad, pak si budem hrát.“

- Budulínek chvíli poslouchal a pak vyběhl před chaloupku. Bylo mu medvídků líto a tak je pustil do komůrky, aby si nabrali trochu medu.
- Medvědi nelenili a hned vklouzli do komůrky.
- Mlsali a mlsali a za chvíli nebylo po medu ani památky.

- Když zbývala v komůrce už pouze jedna sklenka medu, vrátili se dědeček s babičkou.
- Jakmile viděli tu spoušť, vzala babička hrnec a vařečku a dědeček dvě pokličky a udělali takový rámus, že medvědice i s medvíďaty byly hned pryč.

- Od té doby už Budulínek chaloupku nikomu neotvívá.

